

Sygn. akt III KK 372/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzczak (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie **M. E. O.**

ukaranego za wykroczenie określone w art. 43 [1] ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k., w dniu 24 października 2013 r., kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 lipca 2013 r.,

uchyla wyrok w zaskarżonej części, dotyczącej orzeczenia o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 18 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w P. uznał M. E. O. za winnego popełnienia, w dniu 9 maja 2013 r. w P., wykroczenia polegającego

na spożywaniu alkoholu na osiedlowym terenie rekreacyjnym, w pobliżu przedszkola dla dzieci i za czyn ten, na mocy art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 ze zm.) skazał go na karę miesiąca ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin.

Wyrok ten uprawomocnił się bez jego zaskarżenia.

Obecnie Prokurator Generalny zaskarżył ten wyrok kasacją wniesioną na korzyść ukaranego, w części dotyczącej orzeczenia o karze. Zarzucił mu *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, tj. art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 ze zm.), polegającego na wymierzeniu obwinionemu M. E. O. za popełnienie wykroczenia z art. 43¹ ust. 1 powołanej ustawy, kary miesiąca ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, pomimo tego, że wykroczenie określone w tym przepisie zagrożone jest wyłącznie karą grzywny*. Podnosząc taki zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co wynika wprost z zestawienia treści wysuniętego w niej zarzutu z treścią zaskarżonego rozstrzygnięcia o karze wymierzonej M. E. O. za przypisane mu wykroczenie, zakwalifikowane na podstawie art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 ze zm.).

Przytoczone unormowanie, za popełnienie określonego w nim wykroczenia, przewiduje bezalternatywną sankcję w postaci kary grzywny. Wobec tego, ewidentne jest, że wymierzenie obwinionemu przez Sąd Rejonowy kary ograniczenia wolności, nieprzewidzianej we wskazanym przepisie prawa materialnego, nastąpiło z rażącym i mającym istotny wpływ na treść tego rozstrzygnięcia, naruszeniem tego przepisu.

Wskazane powyżej okoliczności pozwalały zatem na uwzględnienie kasacji w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k., skutkiem czego Sąd Najwyższy uchylił wyrok w zaskarżonej części i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu – w celu skorygowania stwierdzonego uchybienia w zakresie orzeczenia o karze. Z uwagi na kierunek kasacji Sąd Rejonowy powinien baczyć na to, by przy orzekaniu kary grzywny nie doszło do rzeczywistego pogorszenia sytuacji obwinionego.